

Jernbanerne her hjemme, navnlig beregnet paa Nærtrafikken, jeg ved ikke, hvorledes det gaar med denne Sag, jeg ved ikke, om den paaagældende Kommission er naaet til noget Resultat, eller om den har Haab om at naa til noget Resultat, men jeg vilde meget ønske, at det vilde lykkes at naa en Driftsform, der muliggjorde, at vi for Nærtrafikken her omkring København — og maaske det ogsaa kunde tiltrænges for Nærtrafikken omkring andre af vore større Byer her i Landet — fik noget mindre Tog, der kunde løbe oftere og hurtigere og standse nogle flere Steder, end de nu gøre, altsaa noget, der kunde optage Konkurrencen med den Sporvejstrafik, som vi allerede have her omkring København, og som det vel ogsaa kun er et Tidsspørgsmaal, hvornaar man faar som Konkurrenter til Jernbanerne ogsaa andre Steder her i Landet.

Medens jeg er beskæftiget med Spørgsmaalet om Jernbanevæsenet, vil jeg gerne sige et Par Ord om det Udvalg, der af Trafikministeren blev nedsat i Henhold til et Ønske fra det Udvalg, der i Fjor var nedsat om Taksterne. Man fremsatte i dette sidste Udvalg Ønske om, at der maatte blive nedsat et Udvalg — ja, det blev udtrykkeligt sagt Udvalg, jeg erindrer, at Trafikministeren ikke holdt af, at der blev sagt Kommission, — og der blev altsaa nedsat et Udvalg, som skulde tage Spørgsmaalet op, om der ikke kunde spares paa Statsbanernes Administration, og eventuelt stille Forslag derom. Jeg var ikke klogere, end at det var et almindeligt Ønske fra Udvalgets Side, at der i dette Udvalg ikke skulde være Rigsdagsmænd, men at det fortrinvis skulde besættes med handelskyndige, Teknikere o. s. v., Folk, som vare nøje kendte med de Forhold, hvorom der her var Tale. Ikke desto mindre har jeg set, at der er blevet indsat flere Rigsdagsmænd i dette Udvalg, og det, synes jeg, er i allerhøjeste Grad uheldigt, thi jeg tror, at det Resultat, Udvalget var kommet til, om man havde undladt at besætte Pladserne med Rigsdagsmænd og helt og holdent havde besat dem med virkelig sagkyndige Handelsfolk, Teknikere o. s. v., vilde være blevet et bedre Resultat, end der sikkert nu er Haab om at opnaa.

Saa vil jeg gerne sige et Par Ord angaaende den Forhøjelse af Lokalporto, som paatænkes. Det bliver kun ganske faa Ord, idet vi jo ville faa Lejlighed til at behandle Spørgsmaalet, naar Forslaget om Ændringer i Postloven kommer til Behandling her i Tinget. Men jeg vil dog gerne allerede paa nærværende Tidspunkt ud-

trykke min store Beklagelse over, at man nu vil berøve Befolkningen i Gentofte Kommune et Gode, som man for saa faa Aar siden har givet den. Det er jo ikke længere siden end i 1905, at man udvidede den lokale Portotakst for København til ogsaa at gælde den allervæsentligste Del af Gentofte Kommune, nemlig Hellerup—Gentofte og Charlottenlund. Nu vil man altsaa berøve den denne Behagelighed, hvad jeg ikke kan andet end protestere paa det kraftigste imod som Repræsentant derude fra. Jeg har for Resten en særlig Anledning dertil, som vi, der bo i Lyngby, have maattet betale vort til, at de i Gentofte fik dette Gode. Forholdet var nemlig dette, at i Begyndelsen, da man havde indført Lokalporto i Gentofte Kommune, var man i København ikke klar over, hvor langt Lokalportodistriktet strakte sig; og det var næsten mere almindeligt, at vi i Lyngby fik Breve, der vare frankerede forkert, end Breve, der vare frankerede rigtigt; og vi have derfor maattet betale Masser af Strafporto i Lyngby som Følge heraf. Det er naturligvis en mindre væsentlig Grund, men jeg synes dog, at man her gaar i en ganske forkert Retning, naar man nu vil gaa den Vej. Det forekommer mig at være mere i Overensstemmelse med Tiden, saaledes som den former sig andre Steder, at man i Stedet for at forhøje Porto udvider de Omraader, indenfor hvilke man kan sende Breve for Lokalportotakst. Der er afholdt nogle Protestmøder i Kommunen mod denne Forhøjelse, og i Anledning af et af disse Møder skrev en Mand til mig, at han beklagede ikke at kunne komme til Stede, og skriver han videre, at det var mærkeligt, at vi herhjemme gik den Vej, som her tilsigtedes, medens man andre Steder søgte at faa Porto billigere, og han meddeler videre, at et Brev fra London til St. Franzisko eller Ny Zeeland kun koster $7\frac{1}{2}$ Øre, at Tyskland for nylig har udvidet Omraadet for den indenlandske Porto 10 Pf. (9 Øre) til Schweiz og Østerrig. Han finder det derfor mærkværdigt, at man fra Tyskland til Schweiz og Østerrig kan sende et Brev billigere, end man skal kunne sende det fra en Del af Gentofte Kommune til en anden. Jeg kan fuldstændig give den paaagældende Ret i, at det ser mærkværdigt ud. Jeg vil her indskrænke mig til — idet jeg, som sagt, forbeholder mig at komme tilbage til Sagen, naar Ændringen i Posttakstloven kommer for — at henstille til den højtærede Minister, om det ikke var muligt at lade Forholdet forblive saaledes,